

[Pelle Voigt]

vil. Og for at det ikke skal være løgn, overlader man så også i fremtiden en tredjedel af de afsatte vedligeholdelsesmidler til den særlige konto, der hedder »Direkte ned i udlejernes lommer«. Det forekommer mig på baggrund af den i øvrigt sociale skæve fordeling af lejeforhøjelserne i dette her at være en helt fantastisk og helt uantagelig måde at vedtage lovgivning på.

Jeg kan kun forestille mig, at man i Lejernes Landsorganisation, da man indgik forliget med en del af grundejerne, har været så travlt optaget af andre problemer, at man ikke har fået læst konsekvenserne af det forlig, man har indgået, ordentligt igennem. Lejernes LO har jo i sit eget boligselskab og i sin omgang med lejernes indbetalte midler ikke optrådt på nogen særlig lovmedholdelig eller for lejerne gavnlig måde, og det synes, som om man har haft så travlt med disse manipulationer, at man ikke har været i stand til på forsvarlig vis at gennemføre de forhandlinger, der er tale om her.

Det må et Folketing så forholde sig til og forsøge at råde bod på i en situation, hvor vi altså i stedet for at få en fornuftig og saglig gennemgang af og diskussion om forholdene omkring lejeloven står i en konfrontationssituation, hvor én partiløs stemme i folketings salen skal afgøre, om dette her vedtages ved tredjebehandlingen eller ej.

Jeg vil sige, at det forekommer mig urimeligt og uforståeligt, og at det er en situation, som ingen regering burde bringe sig selv i. Hvis regeringen ved tredjebehandlingen ved en teknisk fejl eller af andre grunde kommer i den situation, at dette forslag falder med et brag, er det aldeles velfortjent, og jeg vil håbe, at det kommer til at gå på den måde.

I mellemtiden må vi prøve at vække den offentlige opinion ved at offentliggøre tal og beregninger for, hvad dette lovmakværk rent faktisk kommer til at betyde for almindelige lejere – inden det er for sent, for når dette forslag først er vedtaget, nytter det ikke at protestere. Så træder disse huslejeforhøjelser mere eller mindre omgående i kraft, de værste af dem helt aldeles omgående, uden nogen sikringer for lejerne i de 134.000 småhuse rundt omkring i landet.

Baadsgaard (S):

Der var to bemærkninger fra hr. Pelle Voigt,

som kaldte mig herop. Det var for det første spørgsmålet om behandlingen i udvalget. Der vil jeg gøre opmærksom på, at der i udvalget ikke har været nogen indsigelse imod, at vi afgav betænkning, og at vi gjorde det på denne måde, og jeg vil også gøre opmærksom på, at lovforslaget er fremsat den 6. april og har været til første behandling den 13. april, og at vi afgav betænkning den 5. maj. Så nogen tid – endda ret god tid, synes jeg – har der også for oppositionspartierne været til at håndtere de spørgsmål, der er rejst her.

For det andet nævnte hr. Pelle Voigt, at der bliver overført 15 mia. kr. fra lejerne til udlejerne. Nu er dette her jo en meget teknisk sag; men det, det drejer sig om, er, at der fra lejernes side løbende indbetales til fornyelse af tekniske anlæg, og at disse penge i dag indbetales, uden at der er regnskabspligt, og uden at der er bindingspligt med hensyn til pengene. Og det, der sker fra nu af, er, at to tredjedele af disse penge bliver regnskabspligtige, sådan at lejerne kan finde ud af, hvad det er, de har indbetalt, og sikre sig, at pengene bliver brugt til det formål, de er beregnede til.

Det er rigtigt, at en tredjedel af pengene bliver overført til udlejernes afkast – det er helt korrekt – men samtidig med at de to tredjedele bliver regnskabspligtige, fastholder man jo udlejernes forpligtelse med hensyn til de opgaver, som udlejerne hidtil har skullet afholde for disse penge. Derfor er det helt givet, at lejerne med denne ordning har større sikkerhed for, at de får noget for de penge, de indbetaler, i stedet for som det har været hidtil, hvor udlejerne har kunnet putte dem i lommen uden at gøre rede for, hvad de ellers er blevet brugt til.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Da vi sidst diskuterede lejeloven og disse spørgsmål om hensættelser til fornyelser her i Folketinget, var Socialdemokratiet og SF enige om, at der skulle etableres regnskabspligt, og at det skulle sikres, at de indbetalte midler rent faktisk var til stede.

Indtil dette øjeblik har det jo været sådan, at der, som hr. Baadsgaard meget rigtigt siger, ikke var regnskabspligt. Men det har ikke betydet, at udlejerne ikke var forpligtet til at anvende disse midler til at holde ejendommene i stand, og i den gældende lejelovgivning har